

El vell i el mar

Joan Vinyoli

El mar és ple, però jo em passo dies
omplint-lo de mirada.

Cal saber-ho fer:

Que mai no se n'adoni, com si no el tinguessis
i el seu saber-se dur i compacte, ric
com la balena, que tot d'una en surt
i que amb un cop de cua els pescadors afona.
No, que romangui llis, indiferent
a la teva enyorança, a la teva recança.
Ser vell de veritat vol dir saber estar sol.
Estalvia gemecs i fes més ample el mar.

VINYOLI, Joan (1984): *Domini Màgic*. Barcelona: Editorial Empúries.